

ler for Ligningsmyndighederne til derefter at foretage en retfærdig Beskatning.

Hvad endelig angaar Udvidelsen af Grænsen for de Personer, som man kan paalægge Erhvervsstat, gaar Ændringsforslaget ud paa at medtage Løn og Indtægter for deres Vedkommende, der staa i Spidsen for Aktieselskaber og lignende Selskaber. Derimod formener Mindretallet, der ikke er Anledning til at drage kommunale Bestillingsmænd med ind under den kommunale Beskatning, thi medens Aktieselskaberforvolde Erhvervs kommunen betydelige Udgifter derved, at de drage et større eller mindre Antal Arbejdere til sig, forvolde de kommunale Bestillingsmænd ikke Erhvervs kommunen nogen Byrde eller Besvær. Derimod forvolde de i mange Tilfælde Opholdskommunen Udgifter, idet et større Antal af den Art Personer kan bidrage til Forøgelse af Opholdskommunens Udgifter til Skolevæsen med mere.

Det er de faa Ændringsforslag, Mindretallet har fundet sig foranlediget til at stille, og som findes i Betænkningen under Nr. 1, 2 og 3, og jeg anbefaler dem til Tingets Vedtagelse.

Hauge: Da jeg ved, at der er stærke Ønsker fremme om at faa dette Forslags anden Behandling tilendebragt i dette Møde, skal jeg ligesom den ærede Ordfører fatte mig saa kort som muligt. Ved den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 indskrænkedes de kommunale Myndigheders Ret til at ligne efter det frie Skøn, thi den Ret, de havde, til efter frit Skøn at paaligne kommunal Skat, bortfaldt ved Skatteloven, og man fik bestemte Regler indført ved Loven. Der er ingen Tvivl om, at nogle mindre velstillede og ikke faa Middelstandsfolk derefter ere komne til at svare en forholdsvis højere Skat, end de vilde være komne til at svare efter den gamle Ligningsmaade. Til Trods for, at man har Regler at gaa efter med Hensyn til Paaligningen af Skat, falde dog Ligningerne i de forskellige Kommuner meget uensartet. Selv i Kommuner, hvor man væsentlig har samme Ligningsprocent, opkræves der meget forskellige Beløb af den samme Indtægt, og det har vist sig overmaade vanskeligt at ligne retfærdigt paa alle Skatteydere. Navnlig har det, som sagt, været vanskeligt at ligne retfærdigt paa Indtægter fra Grænsen for det frie Skøn op til et Par Tusinde Kroner. Denne Del af Skatteyderne har det været vanskeligt at give de Lettelser, man ellers gerne vilde give dem.

Dette have Ligningsmyndighederne hurtigt været klare over, og allerede ved et Møde af Ligningskommissioner fra hele Landet i 1907 blev det vedtaget at indgaa til Regering og Rigsdag med Anmodning om at faa Reglerne ændrede. Man vedtog for Byernes Vedkommende at sætte det frie Skøn op til 1,500 Kr. og at forhøje Fradrags- og Tillægsprocenten, der nu er 65 og 25, til 75 og 35. Paa Grundlag af dette Krav har den højterede Indenrigsminister den 14. Februar fremsat dette Lovforslag, som gaar ud paa hovedsagelig at sætte det frie Skøn op, paa Landet fra 800 til 1,000 Kr. og i Byerne fra 1,000 til 1,200, og forhøje Fradrags- og Tillægsprocenten til 85 og 50. Det Mindretal, jeg tilhører, er med til at indstille Ministerens Forslag til uforandret Vedtagelse. Selv om der kunde være enkelte andre Ting i den kommunale Skattelov, som vi kunde ønske at faa rettede, have vi undladt at stille Ændringsforslag, men indstille, som sagt, Ministerens Forslag til uforandret Vedtagelse. Jeg tillader mig at fraraade at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, som gaa ud paa ikke at forhøje Grænsen for det frie Skøn og kun at sætte Fradrags- og Tillægsprocenten op til 75 og 35 pCt. Samme Mindretal stiller ogsaa Forslag om, at Bestemmelsen om at udvide den mellemkommunale Beskatning til at omfatte kommunale Funktionærer udgaar. Jeg maa altsaa tilraade at stemme imod disse Ændringsforslag. Men jeg vil dog sige, at vi agte at stemme for Lovforslaget, selv om disse Ændringsforslag blive vedtagne.

Det, der har forundret mig mest, er, at Højre-Mindretallet i sin Betænkning siger, at det ikke finder Anledning til i nogen Maade at rette ved Loven om den personlige Kommuneskat. Det er saa meget mere mærkeligt, som jeg tør paastaa, at der neppe vil findes en eneste Ligningskommission i hele Danmark, hvor ikke saa at sige alle Kommissionens Medlemmer ere enige i, at det er næsten umuligt at ligne saaledes, at ikke Middelstanden bliver i høj Grad forurettet, og det er ikke ukendt, at navnlig Højre tager sig af Middelstandens Interesser. Her er netop et Omraade, hvor Højre burde tage sig af Middelstandens Interesser ved at gaa med til at vedtage de Ændringer i den kommunale Skattelov, som Indenrigsministeren har foreslaaet. Højre-Mindretallet siger, at det ikke finder Anledning til overhovedet at rette noget Punkt i Skatteloven. Et Bevis paa, at Ligningsmyndighederne Landet over ere af den Mening, at Loven bør